

Antwoorden op vragen VVD - Bestuursrapportage 2018

Cursieve tekst zijn citaten uit de 9-maandsrapportage.

Vraag 1 (P.5) Kan een specificering worden gegeven van de structurele lasten die met de 8-maandsrapportage worden vastgesteld? Het structurele nadeel van de 8-maandsrapportage is € 135.890 maar er is geen duidelijk overzicht van waar dit bedrag uit is opgebouwd en dit is ook niet (eenvoudig) uit de rapportage te halen.

Antwoord 1: Dit overzicht is opgenomen in de presentatie, die op 10 oktober is gegeven in de Raadswerkgroep financiën.

Bedragen in €		
Programma 1	33.419	Betreft invaliditeitsuitkering en bijstelling budget crisisbeheersing
Programma 2	55.753	Betreft bijstelling Jeugd (gebaseerd op 2017), huur tijdelijke school SSBA en bijstelling budget vervoer naar speciale scholen.
Programma 3	11.638	Betreft abonnementsgeld voor een handhavingspakket, bijstelling budget lijkschouwingen en lagere huurinkomsten.
Overhead	37.080	Betreft voornamelijk bijdrage aan de VNG voor Fonds GGU.
Algemene dekkingsmiddelen	-2.000	Betreft bijstelling budget renteopbrengsten.
TOTAAL	135.890	

Vraag 2 (P.22) *“Ongemotiveerde bijstandsgerechtigden 'dwingen' bepaalde werkzaamheden te aanvaarden leidt bij de werkgever tot problemen (financieel risico op uitval en ziekteverzuim), waardoor dit geen optie is. Het lokaal inregelen van de intake uitkering en/of schuldhelpverlening en het WSP (Werkgeversservicepunt) is door de transformatie van het werkbedrijf nog niet goed van de grond gekomen.”* Betekent dit dat wanneer mensen ongemotiveerd zijn, van hen niet verwacht wordt dat zij zich inspannen om een baan te vinden? En de gemeente niet haar instrumentarium inzet om deze mensen toch aan passend werk te helpen?

Antwoord 2: De gemeente zet zeker al het beschikbare instrumentarium in om mensen aan passend werk te helpen. Het bijstandsbestand van Kaag en Braassem bestaat op dit moment voor de helft uit statushouders. Dit is de groep die potentieel nog bemiddelbaar is richting werk en zit nog in een taaltraject en inburgering. De andere groep inwoners zit al langer dan twee jaar in de bijstand en is vaak minder in staat betaald werk te doen. (Gemiddeld participatietrede 2, 3 en 4.) De reden hiervoor is divers, dat kunnen lichamelijke en psychische beperkingen zijn. Het risico op uitval is dan ook hoog, zeker als de werkzoekende niet of minder gemotiveerd is voor het type werkzaamheden dat wordt gevraagd. Alhoewel we dit betreuren, blijven we ons inzetten om ook deze inwoners jobready te krijgen. De inzet van het instrumentarium 'handhaving' leidt soms tot het effect dat inwoners 'vrijwillig' van de uitkering afzien. Maar voor de resterende groep is de uitkering echt het bestaansminimum, zeker gezien hun plek op de participatieladder.

Vraag 3 (P.24) *“Schuldhelpverlening is uitbesteed aan Plangroep. Het aantal mensen met een schuldhelpverleningstraject loopt op van 50 naar 57 in het eerste halfjaar. Dit geeft ons aanleiding om een verdiepend onderzoek te doen naar de achtergrond van de cliënt.”* Het aantal mensen in een schuldhelpverleningstraject neemt dus toe. Eerder is te lezen dat het budget voor schuldhelpverlening afgeraamd kan worden omdat het structureel niet volledig gebruikt wordt. Doen we dan de goede dingen? En moeten we het budget dat nu afgeraamd wordt niet juist inzetten om dit probleem aan te pakken?

Antwoord 3: Het budget is naar beneden bijgesteld met € 46.374, van € 91.374 naar € 45.000. De kosten bestaan uit de bijdrage aan PLANgroep, in 2016 is er € 28.663

uitgegeven en in 2017 € 41.432. Een verdere analyse op de cijfers heeft inmiddels laten zien dat het 57 schuldhelpverleningstrajecten betreft, maar dat het aantal mensen met een schuldhelpverleningstraject ten opzichte van januari wel iets is afgenomen: van 45 in januari naar 41 in juni. Verdiepend onderzoek naar de achtergrond van de cliënt zal gedaan worden om meer inzicht te verkrijgen in de oorzaken van mensen in de schuldhelpverlening (SHV). Het blijkt dat maar een gering deel van de cliënten in de SHV een bijstandsuitkering heeft. Voor de uitvoeringskosten is voldoende budget beschikbaar, mocht uit de analyse blijken dat vanuit beleid budget benodigd is, dan zal dit via een apart voorstel worden aangevraagd.

Vraag 4 (P.37) *“Groot onderhoud wegen: Overschrijding is met name ontstaan door het wegvallen van de dekking uit passage Leimuiden ad € 525.000 nadeel. Verder hogere lasten in verband met verlenging van de contracten voor projectleiders tot einde jaar; bodemonderzoeken SSK-ramingen t.b.v. het maken van een meerjarenplanning; opdracht dat verstrekt is voor een variantenstudie passage Leimuiden en correctie in de kapitaallasten (over nieuwe investeringen wordt geen half jaar rente meer geboekt). Van het totale nadeel wordt € 525.000 gedekt uit de algemene reserve en er is een lagere dekking nodig uit de reserve IMNOR door lagere kapitaallasten ad € 27.649. Het resterende saldo van € 13.992 voordeel wordt gedoteerd aan de bestemmingsreserve wegen infrastructuur.”*

Hier worden veel bedragen gesaldeerd en komt het totaal aan lasten uiteindelijk zelfs onder de € 525.000 uit. Kan duidelijker gespecificeerd worden welke overschrijdingen en onderschrijdingen hier bedoeld worden?

Antwoord 4:

Wegvallen dekking uit passage Leimuiden	525.000
Opdracht variantenstudie	16.100
Bodemonderzoek en SSK ramingen	10.000
Verlenging contract projectleiders	6.000
Bijstelling afschrijvingslasten	3.765
Vrijval rente, ivm beleidswijziging dat er niet meer een half jaar rente wordt toegerekend over nieuwe investeringen	-77.506
TOTAAL	483.359

Vraag 5 (P.38) Met deze methode van berekenen van de jaarlijkse storting in de reserve IMNOR moet toch jaarlijks tijdens het boekjaar worden herberekend en bijgesteld en zal dit ieder jaar tot een aanzienlijk nadeel leiden bij de 8-maandsrapportage? Kan de jaarlijks (onvermijdelijk) hoger wordende storting niet (op basis van prognoses) vooraf worden geraamd voor alle jaren van de nieuwe meerjarenbegroting?

Antwoord 5: Wij zijn met deze methodiek gestart naar aanleiding van de wijzigingen in de BBV in 2017. Gekozen is voor een 10-jaars gemiddelde van de kapitaallasten. Bij een afschrijvingstermijn van 30 jaar, zal dit betekenen dat dit budget de komende 30 jaar zal toenemen (naar verwachting met zo'n € 50.000 per jaar). Pas na 30 jaar zullen de stijgende kapitaallasten gedekt worden door vrijvallende kapitaallasten. Dat de bijstelling hier zo fors is, komt doordat bij de begroting niet van de investeringen voor 10 jaar, maar van 9 jaar was uitgegaan.

Ja, de onvermijdelijk hoger wordende storting kan op basis van prognoses voor alle jaren worden geraamd in de nieuwe meerjarenbegroting.

Openstaande vraag na raadswerkgroep financiën (PRO, LvK)

Vraag 6 (P.14)

Dubbele notuleerkosten. Dit klinkt als een klein postje. Waar gaat dit precies over?

Antwoord 6: Het zijn niet écht dubbele notuleerkosten, maar het gaat om de kosten voor het structureren van de sprekers in de vergadering, zodat de beelden achteraf terug kunnen worden gezocht op naam. We hadden hiervoor Notubiz. In 2018 zijn we overgegaan op Ibabs en daarbij zijn we gestart met Company Webcast via Ibabs. Het abonnement van Notubiz liep echter nog door tot 1 juni van dit jaar. De kosten hiervan bedroegen nog € 7.000.

Antwoorden op vragen VVD - Meerjarenbegroting 2019-2022

Vraag 1 (Raadsvoorstel) Het college stelt voor 4 fte aan de formatie toe te voegen voor ondermijning, handhaving permanente bewoning, duurzaamheid en contractmanagement. Kan iets uitgebreider beargumenteerd worden waarom deze formatie- uitbreiding noodzakelijk is, welke doelen deze toevoeging dient en welke resultaten verwacht mogen worden?

Antwoord 1: 1 FTE ondermijning/veiligheid: gemeente heeft als taak bij te dragen aan de integrale veiligheid van de inwoners. In de samenleving is een tendens van ondermijning van de bestaande rechtssystemen, waar ook de gemeente een nieuwe taak heeft om op het gebied van bijvoorbeeld woon- en identiteitsfraude, witwassen en andere vormen van criminaliteit en ondermijning maatregelen te nemen. Het betreft dus aanpak van onveiligheid, ondermijning van het rechtssysteem en opsporen en aanpakken van illegale praktijken en situaties.

1 FTE duurzaamheid: in de Samenwerkingsagenda 2018-2022 zijn diversie ambities in de Paarse blokken opgenomen over te realiseren doelen voor klimaat, energie en andere duurzaamheidsdoelen. Hiertoe is extra capaciteit nodig, nu is die er incidenteel, maar gezien de opgave is die structureel nodig.

1 FTE handhaving: gemeente heeft een beginselplicht tot handhaven en er ligt op permanente bewoning, overtreding van bestemmingsplannen, maar ook wetgeving uit de APV en bijzondere wetten een flinke opgave en werkvoorraad. Realisatie draagt bij aan het doel dat de gemeente bevordert dat goed gedrag centraal staat en foutief gedrag zoals overtreding van regels afkeurt. Dat zou leiden tot ongelijkheid en beloning van verkeerd gedrag. De interne randvoorwaarden voor realisatie focus met ambitie en de opgaven die in de going concern op de gemeente afkomen waren eerst onderdeel van de lijst. Het betreft echter geen keuze maar het zijn randvoorwaarden die in iedere situatie nodig zijn. De resultaten worden opgenomen in de nieuw te vormen DIN met doelen, inspanningen en resultaten. De formatie is vooral nodig om nieuwe opgaven als ondermijning, duurzaamheid en de intensivering van handhaving goed te kunnen aanpakken.

1 FTE contractmanagement: noodzakelijk om leveringen en diensten die contractueel zijn overeengekomen met onze gemeente, inhoudelijk beter te beoordelen op geleverde kwaliteit om zo nodig bij te kunnen sturen. In deze functie wordt gelijktijdig de taak rondom de ontwikkeling van het informatiebeleid belegd. Hierbinnen worden de vragen, verwachtingen en eisen van de belanghebbenden binnen de ambtelijke organisatie alsook externe partijen samengebracht en vertaald naar concrete adviseringsvoorstellen aan het management. Ook zal er uitvoering moeten worden gegeven aan de gemeentelijke taken rondom de (persoons) gegevensbescherming.

Vraag 2 (P.18) “Extra inspanning voor aanpakken overlast (woon-fraude en permanente bewoning)” welke doelstellingen zijn er bij deze activiteit gesteld en welke resultaten zijn al geboekt en welke resultaten kunnen worden verwacht in 2019?

Antwoord 2: In de DIN voor 2018 is een afbouw van de middelen voor handhaving voorzien en juist het vraagstuk van woon- en ID-fraude in combinatie met permanente bewoning vraagt de komende jaren meer inspanningen, zie ook de relatie met de formatie. Dit betekent dat wij op complexniveau permanente bewoning proberen aan te pakken en mutaties in adressen projectmatig volgen.

Vraag 3 (P.51) Zouden de verschillen tussen het overzicht Overhead in de begroting 2018 en begroting 2019 kunnen worden toegelicht? Hoe kan het bijvoorbeeld dat het cluster ICT € 800.000 meer is gaan kosten dan in de begroting 2018.

Antwoord 3: De kosten voor de ICT stonden in de begroting 2018 geraamd op verschillende taakvelden en clusters binnen de begroting. In totaal bedroegen de ICT-lasten ruim € 1,8 miljoen in de begroting 2018, waarvan € 1,1 miljoen bij het cluster ICT was geraamd. In 2019 staat het hele budget op één cluster ICT. Hierdoor lijkt het alsof de ICT € 800.000 meer is gaan kosten, maar dat is niet het geval. De verplaatsing van de budgetten van de diverse clusters en taakvelden naar één cluster zijn de oorzaak van de ogenschijnlijke grote verhoging. In werkelijkheid is het geraamde bedrag alleen met de afgesproken prijsindex voor gemeenschappelijke regelingen in de regio (Du Chatiniernorm van 2,3%) verhoogd.

Vraag 4 (P.54) Welk inflatiecijfer van het CBS wordt gebruikt voor het bepalen van de stijging van de belastingen? (de inflatie is toch nog steeds behoorlijk lager dan 2%?)

Antwoord 4: Het indexcijfer voor de stijging van de belastingopbrengsten bedraagt 2,3%. Zoals vastgelegd in de gehanteerde kaders op pagina 108 van de begroting (eerste punt).

Vraag 5 (p.56) De totale inkomsten afvalstoffenheffing nemen € 125.000 toe maar de kostendeckendheid zakt enorm, de kosten van het taakveld stijgen zelfs bijna € 300.000. Verderop staat dat dit komt door landelijke verhoging van verwerkingskosten, maar tegelijkertijd moet door nieuwe wijze van inzamelen (en dus minder duur restafval en meer herbruikbare afvalstromen) de verwerking van afval toch ook goedkoper worden? Vanwaar dan per saldo toch die enorme lastenstijging? En waarom worden de lasten van overhead € 120.000 hoger dan in 2018?

Antwoord 5: Op basis van de primaire begroting 2018 lijkt het dat de baten zijn toegenomen met € 125.000, maar dit is niet het geval. De baten in de begroting 2019 zijn € 70.000 lager dan in de begroting- na wijziging- van 2018. Dit komt door het kortingsbedrag, waarover de raad in december 2017 heeft besloten en die als begrotingswijziging op de primaire begroting van 2018 is verwerkt. De lastenstijging is het gevolg van stijgende kosten van inzameling en afvalverwerking en de landelijke afvalbelasting.

Alhoewel de verwachting is dat de nieuwe wijze van inzamelen zal leiden tot een daling van de kosten is dit verwachte voordeel niet op voorhand verwerkt in de ramingen. Afhankelijk van het scheidingsgedrag en de resultaten in de komende jaren, zal bezien moeten worden hoe hoog het bedrag van de besparing wordt.

Vraag 6 (p.58) Dezelfde vragen voor de WABO-vergunningen waarom neemt het kostendeckendheids- percentage zo sterk af vergeleken bij 2018 en waarom nemen de kosten op het taakveld (€ 180.000) en overhead (ook € 180.000) zo enorm toe? Ook voor burgerzaken is een enorme toename van de lasten overhead van € 100.000 (50% toename) te zien?

Antwoord 6: Met name de sterke nadruk op handhaving leidt tot meer inzet van menskracht. Per saldo geeft dit hogere salarislasteren. Het aandeel van dit taakveld in de (hogere) overhead wordt hierdoor ook navenant hoger.

Voor Burgerzaken zijn de lasten lager met name doordat een deel van de softwarekosten in de begroting 2019 onderdeel zijn van de raming bij het cluster ICT. De personele lasten zijn bij Burgerzaken in verhouding vrij hoog. In de overzichten van 2018 waren de kosten van de overhead van het verstrekken van reisdocumenten ten onrechte niet toegerekend aan het taakveld. Dit is in 2019 hersteld en samen met het aandeel in de (hogere) overheadkosten (zie antwoord 3) verklaart de toename van de toegerekende kosten.

Vraag 7 (P.83) Klopt het dat de inhuur van een projectleider (0,75 fte) 133.000 kost? (bijna de Balkenendenorm)

Antwoord 7: Nee, dit moet zijn 1 fte en niet 0,75 fte. Bovendien blijkt hier een typefout te zijn gemaakt: € 133.299 moet zijn € 113.299 (het totaalbedrag is overigens juist). De Balkenendenorm voor 2019 is €194.000.

Vraag 8 (P.84) De wettelijke renterisiconorm (€ 11,1 miljoen voor Kaag en Braassem) wordt zeer ruim overschreden (€ 25,2 miljoen). Hoe kan dit? En hoe wordt gehandeld om dit (en de er aan vast zittende risico's) richting de toekomst te voorkomen?

Antwoord 8: Dit komt doordat in 2009 een viertal grote 10-jaars geldleningen zijn aangetrokken, voor een belangrijk deel voor de financiering van Braassemerland. Deze leningen zijn destijds aangegaan voor 10 jaar in de wetenschap van toen dat het project in 10 jaar de inkomsten zou hebben gegenereerd die aflossing na 10 jaar mogelijk zou maken. Deze leningen moeten in 2019 worden afgelost. Dit zal gebeuren door herfinanciering. Bij deze herfinanciering zullen wij aan de hand van de totale liquiditeitsbehoefte bekijken wat de looptijd van de financiering moet zijn en hoe wij het renterisico zo laag mogelijk zullen houden door spreiding van de looptijden en ook door financiering met zowel aflossingsvrije leningen als annuïtaire of lineaire leningen.

Vraag 9 (P.88) De komende jaren worden de grondposities afgebouwd, de mate waarin rente kan worden toegerekend aan het rondbedrijf zal daardoor afnemen. Een steeds groter deel van de te betalen rente zal moeten worden toegerekend aan de reguliere exploitatie. Welke gevolgen zal dit hebben voor de exploitatie en de meerjarenbegrotingssaldi?

Antwoord 9: Op pagina 117 van de begroting is de geprognosticeerde balans opgenomen voor de periode 2018-2022. Hierin is zichtbaar in welk tempo de grondpositie naar verwachting verder zal worden afgebouwd en hoe de verhouding is tussen de grondpositie en de materiële vaste activa. Een lagere grondpositie betekent dat de rentelast meer zal moeten worden opgevangen in de reguliere begroting op de taakvelden. Afhankelijk van het tempo en de intensiteit van de investeringen die op ons afkomen en de hoogte van de rente op de kapitaalmarkt en het renteomslagpercentage dat gehanteerd wordt bij de doorbelasting, zal het bedrag aan rentelasten in de reguliere exploitatie sterk of minder sterk toenemen.

Vraag 10 (P.109) Wat is een verklaring voor het feit dat het begrote bedrag voor overhead € 600.000 (ruim 10%) hoger wordt geraamd dan in de begroting 2018-2021?

Antwoord 10: Dit is voornamelijk veroorzaakt doordat de ICT-lasten in de begrotingen van voorgaande jaren over diverse taakvelden stond verspreid en dat dit in 2019 centraal op het cluster ICT (overhead) terecht is gekomen. Zie ook het antwoord bij vraag 3.